

Ungdommens Forberedelse til Confirmationen, Indførelse af Katechisationen efter Gudstjenesten, Bibellæsning o. s. v.; det er virkelig Resultater, som jeg troer ere større, end man kunde vente af et saa simpelt Apparat, der forøvrigt i mine Dine og jeg troer i Manges Dine har 2 væsentlige Fordele, den første, at det er frivilligt, og den anden, at det hverken medfører Beføstning for Staten eller Kommunen.

Kraiberg: Da jeg igaar Aftes forlangte Ordet, skete det, fordi jeg fandt det nødvendigt at imødegaa den Yttring af et af Thingets ældre og meest ansete Medlemmer, nemlig Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at man paa „en løs Maade“ gik hen over denne Sag. Nu er jeg meget tilbøjelig til at troe, at han ikke selv vil have denne Paastand forstaaet i den strengeste Betydning, men hans Ord veie saa meget, baade her i Salen og udenfor, det er hans Udtalelser, der saa ofte bestemme de Udenforstaaendes Dom, at jeg anseer det for Pligt at erklære, at jeg ikke troer, at noget Medlem her i Forsamlingen er berettiget til at udtale om nogensomhelst Sag, at Folkethinget behandler den paa en løs Maade, og at jeg navnlig anseer det for aldeles uberettiget med Hensyn til dette Anliggende, som nu i 3 Dage er behandlet her med ganske overordentlig Varme og Dygtighed, og som ved Siden deraf har i flere Møder udenfor Salen forsamlet mange Folkethingsmand til alvorlige Forhandlinger, Forhandlinger, der have fremkaldt og styrket en Overbeviisning, saa stærk og inderlig, at selv den meest glimrende Beltalenhed ikke skal kunne rokke den. Den samme ærede Rigsdags-

mand yttrede, at han ikke kunde begribe, hvorfor man frygtede Sagens videre Behandling; jeg troer ikke, at Nogen nærer en saadan Frygt, men dersom Thingets Fleertal bestemmer sig til at standse Sagens videre Behandling, saa troer jeg, at det kun skeer, fordi man anseer Forslaget for ubetimeligt og hylende paa aldeles uholdbare Principer, og fordi man frygter for, at en videregaaende Behandling kun vil tjene til at forvirre istedetfor at oplyse og veilede.

Varfod. Først maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har brugt det Udtryk om nærværende Lovforslag, at det er grundlovsstridigt. Da jeg havde Ordet den første Dag og var den Første, som havde det efter Forslagsstilleren, da kjendte jeg saa Lidet eller aldeles Intet til Stemningen i Salen med Hensyn til Forslaget, at jeg ansaae det for min Pligt at imødegaa Lovforslaget med al den Varme og Kraft, som jeg maatte kunne, fordi jeg troede, at det vilde komme an paa den enkelte Stemmes Overbeviisning, enten Lovforslaget gik igjennem eller ikke. Jeg omtalte da ogsaa Lovforslagets § 3, men istedetfor at sige, hvad Andre have sagt, at det var grundlovsstridigt, saa sagde jeg kun, at dersom — og jeg fremhævede to Gange dette Ord „dersom“ meget stærkt — det, der var omtalt i § 3, virkelig ikke skulde høre ind under Rigsdagens Omraade, saa var der her foreslået Noget, som kunde lede til en Grundlovsforandring, og som altsaa maatte behandles overeensstemmende med Grundlovens § 100; men det er, som man vil see, noget meget forskjelligt fra at erklære hele Forslaget eller kun en Deel deraf for grundlovsstridigt.